

Sångpostillan - Tjugonde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-09-29
Senast uppdaterad 2021-10-10

Tjugonde söndagen efter Trefaldighet

Att leva tillsammans

Låt oss be om kraft att dela med oss åt vår nästa.
Tystnad

Barmhärtige Fader, du som dukar ditt bord för oss –
sänd din Ande i våra hjärtan, så att vi delar vårt bröd med vår nästa.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader,
och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Tjugonde söndagen efter Trefaldighet handlar om konsten att leva tillsammans. Temat liknar det som är på Trettonde söndagen efter Trefaldighet, Medmänniskan. Bläddrar man i gamla psalmböcker finner man att temat ändrats då och då. Förr var temat Våra hem. Och ännu längre tillbaka talade man denna söndag över det allvarliga temat Andlig försummelse. De tre texterna handlar om hur Boas tar hand om Rut (GT), om hur Petrus uppväcker den goda och generösa kvinnan Tabita från döden (Episteln) och om hur det blåser snålt omkring Jesus. Vi känner en viss kyla från Maria och Jesu bröder (Evangeliet). Men kylan möter en värme från Jesus. Vi får veta hur vi kan bli mor, syster och bror till Jesus.

Om vi skall klara snålblåst och kyla behöver vi be in Jesus i våra gemenskaper. Idag gör vi det med hjälp av psalmen 93, Jesus, Guds Son, träd in i denna skara … Fyra personer har skrivit på den här psalmen: Den tyske prästen Julius Disselhof började år 1860, sedan kyrkoherden i Söderhamn Robert Teodor Kihlberg 1890. Den bearbetades år 1908 av kyrkoherden Paul Nilsson i Sjogerstad, Västergötland. Anders Frostensson tog hand om psalmen år 1980. Kantorn i Berlin, Johann Crüger, en av 1600-talets främsta koralskapare, skrev melodin 1653.

Första årgångens läsningar: Rut 2:8-12, Apg 19:36-43, Markus 3:31-35, Psaltaren 68:5-7.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Predikans text: Markus 3:31-35

Nu kom Jesu mor och hans bröder. De stannade utanför och skickade bud efter honom. Det satt mycket folk omkring honom och de sade: ”Din mor och dina bröder är här utanför och söker dig.” Jesus svarade dem: ”Vem är min mor och mina bröder?” Han såg på dem som satt runt omkring honom och sade: ”Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.”

Vi läser Psalm 93 vers 1:

Jesus, Guds Son, träd in i denna skara.
Oss med din Ande hägna och bevara,
låt våra hjärtan dina tempel vara,
Jesus, vår Herre.

Texten är från Markus 3. Det är mycket turbulens i det kapitlet. Vi hör häftiga diskussioner. Det blåser kallt. Några står på avstånd har misstänksamma blickar. Man vaktar på de andra. De hade tydligen lite svårt att leva tillsammans.

Lite närmare ser vi Jesu syskon och vi ser Jesu mor med oro och tårar i ögonen. Alldeles nära Jesus står hans lärjungar. Jesus har just utsett tolv som skulle följa honom och de har nu börjat vandrigen med honom.

Mitt ibland dem finns en annan skara som vi ser smyger sig in bland dem, Det är vi som nu samlats i denna kyrka. Och vi säger: Jesus, Guds Son, träd in i denna skara. Jesus vi behöver dig. Vi behöver din Ande. Vi behöver ditt beskydd. Vi lever i en farlig värld. Vi ser hur kärleken kallnar i vår värld. Vi möter så många som fryser. Vi har så svårt att leva tillsammans. Vi längtar brinnande hjärtan. Låt våra hjärtan dina tempel vara. Vi vill, Jesus, att vår ande, vårt inre kärleksrum, ska fyllas av Ditt liv, din glädje, din godhet, din Ande Vi ber dig om det, Jesus, vår Herre.

Vi som står där nära Jesus är hans kyrka. Ordet kyrka kommer av grekiskans kyriakä, som betyder det som hör Herren till. Vi hör Herren till. Vi är hans husfolk, hans familj. I den får vi lära oss att leva tillsammans. Vi får lära oss att göra hans vilja. Och när vi frågar vad det innebär, får vi inte ett svar, som talar om en massa duktigheter, vi ska prestera. Jesus svarar själv: Detta är Guds verk: att ni tror på honom som han sänt (Joh 6:29). Att tro på Jesus, det är hålla sig nära honom, vandra med honom, lyssna in hans ord i sig, lära känna honom, få en personlig relation till honom. Ta emot vardagskraft från honom, så att vi kan leva tillsammans.

Vi är genom dopet och tron hans husfolk, hans familj. Tillsammans med de första kristna och med Herrens trogna i alla tider, vill vi vandra med honom. Vi lämnar gårdagarna bakom oss, vi får en ny framtid med många spännande upptäckter. Framtiden har fått ett ansikte Vår framtid är Jesus, vår Herre.

Vi sjunger vers 1: Jesus, Guds Son, träd in i denna skara …

Vi läser psalm 93 vers 2

Du som för oss har burit syndanöden,
värm våra själar med den starka glöden,
att vi dig älskar trofast in till döden,
Jesus, vår Herre.

Syndanöd, står det. Finns det idag? Idag talar man inte om syndanöd. Nu har vi bara problem. Och problemen snurrar runt i oss och med oss och omkring oss. De är svåra att bli av med. Men terapeuter gör ju så gott de kan. En del sopar problemen under mattan. Hemma får jag inte göra det. Det blir så lågt i taket då.

Jag var för många år sedan på en Lukaskurs i Sigtuna och försökte lära mig lite själavård. En av våra lärare, en psykiater och en kristen, sade: Vi psykiater kan med våra fina metoder hjälpa en människa att se orsaker och sammanhang i hennes liv och lösa upp många knutar. Men ni präster, sa han, ni vet vart man går för att bli av med skräpet. Glöm inte korset.

Vid korset möter vi Honom som är Guds lamm som borttager världens synd (Joh 1:29). Han lyfter av och bär bort.

Men Jesus tvingar inte sina lösningar på oss. Han kan bara ta bort de synder, som vi ger till honom. Därför behöver vi vända oss till honom som burit syndanöden och be honom värma våra själar med den starka glöden. I den värmen smälter det frusna och hårda inom oss. När vi förstår, att vi är älskade, vågar vi erkänna och bekänna vår synd.

Jesus mötte människor med nåd och sanning. Först nåden, en oändlig godhet, värme och kärlek. Sedan kunde han sätta fingret på den ömma punkten i människors liv. Gå och synda icke mer. Tänk på den samariska kvinnan. Först nåden, en oändlig godhet, värme och kärlek. Sedan blev det ett förändrat liv. Hon rusar in i stan och ropar ut: Kom och se en man som sagt mig allt vad jag har gjort. Vad hon gjort, det visste ju alla. Vad var det hos Jesus som gjorde att hon vågade säga så?

Idag möter vi människor först med sanningen, vi avslöjar obetalda TV-licenser och svarta pigor. Sedan finns det ingen nåd kvar.

De som följer Jesus kallas ofta för hans tjänare. Talar vi latin heter det minister. En minister måste granskas. En journalist granskar en minister och han befinner sig oduglig. Den helige Ande granskar och ger styngtet som blir vår själ till liv. Det är Jesus du behöver, säger Anden. Jesus kallar inte perfekta människor till sina tjänare. Men dem han kallar, gör han dugliga i sin tjänst. Icke som om vi av oss själva vore skickliga att tänka ut något, skriver Paulus, men den skicklighet vi har kommer från Gud som har gjort oss skickliga att vara tjänare (2 Kor 3:5-6, Bibel 1917)

Vi sjunger vers 2: Du som för oss har burit syndanöden …

Vi läser Psalm 93 vers 3:

Giv oss ditt milda, ditt ödmjuka sinne.
Hjälp att vår sköld vi i ditt saktmod finner,
att till din likhet närmare vi hinner,
Jesus, vår Herre.

Det är svårt att vara människa. Att leva ensam är svårt, att leva tillsammans, som är dagens ämne, är ännu svårare. Många har tårnar av ett hårt liv.

Motsatsen till hård är mjuk. Om Jesus sjunger vi i psalmen att han var ödmjuk. Öd betyder snabb och mjuk betyder mjuk.

Ödmjuk är att snabbt bli mjuk. Jesus kan lära oss det. Målet för våra liv är att vi ska bli lika Jesus, vi ska formas efter Guds sons bild, som Paulus uttrycker det (Rom 8:29). Vi får be med psalmens ord att till din likhet närmare vi hinner. Jesus säger: Kom som du är. Men du behöver inte förbli som du är. Jesus vill hjälpa oss till omformning, förändring.

När vi ska lära oss att bli lika Jesus, måste vi lära oss att stiga nedåt. När Jesus började sitt frälsningsverk - det var vi dopet i Jordan - var han på jordens lägsta punkt, 400 m under havsytans nivå. Den djupa tanken i detta är, att ingen människa kan ha sjunkit så djupt, att inte Jesus är nedanför. Jesus kommer alltid nedifrån, för att lyfta oss upp.

För några år sedan var ämnet för denna söndag våra hem och episteln var från Ef 5, som handlar om underordning. Den texten finns inte längre på någon söndag i kyrkoåret, Ordet underordna har blivit nästan som ett svärord och man får inte svära i kyrkan. Vad är det vi har missat när vi tagit bort det ordet? Vi har missat Jesus som vår förebild, vi har missat hans ödmjuka sinne. Vi kommer ovanifrån och tittar ner och föraktar. Därför får människor omkring oss det så hårt och så svårt.

Jesus underordnade sig, först Fadern, han sa ingenting eller gjorde ingenting utan att Fadern sade vad han skulle säga och göra. Jesus tog emot kraften uppifrån, därför levde han så rikt. Och när han mötte människor kom han inte ovanifrån, alltid nedifrån. Men han hade hela tiden kontakten uppåt. Man har ju det, om man kommer nedifrån. Att underordna sig någon är att hålla upp någon, räkna med henne, lyssna till henne, vara närvarande hos henne. Motsatsen till underordna är underkasta. Man ser ner på andra. Föraktar dem, förlamar dem, får dem att förlora livsglädjen.

För att människor omkring oss ska må bättre och för att göra det lättare för dem att leva med oss, får vi be och sjunga med vers 4. Giv oss ditt milda, ditt ödmjuka sinne …

Vi läser Psalm vers 4:

För oss den väg som fram i stillhet drager,
giv oss den kärlek som alltmer tilltager,
allt tror och hoppas, lider och fördrager,
Jesus, vår Herre.

Jesu mor och bröder står utanför och vill ta hem Jesus. De vill rädda honom från kritik och från dem som ville röja honom ur vägen. De kanske vill behålla Jesus för sig själv. Men Jesus klipper av alla felaktiga modersbindningar och alla syskonlösningar. Bindningar gör det alltid svårt att leva tillsammans. Sedan pekar han på lärjungarna omkring sig och säger: Det här är min mor och mina bröder. Den som gör Guds vilja är min bror och syster och mor.

Jesu mor och Jesu syskon, stod inte alltid utanför. I slutet av Jesu liv ser vi dem leva tillsammans med de andra lärjungarna. Jesu kärlek drog dem in där.

Men runt omkring oss finns det utanförfolk. Vi skulle önska, att de var med oss på vägen. Vi får be Jesus att hjälpa oss vandra i hans efterföljd, att vår kärlek smittas mer och mer av hans kärlek. Detta är att göra Guds vilja – hålla sig nära Jesus så att hans liv får strömma in i oss och genom oss till dem vi möter. Om det sjunger vi i vers 4: För oss den väg som fram i stillhet drager …

Vi läser psalm 93 vers 5:

Var oss i döden med din Ande nära.
Tårarnas sådd, låt den en gång få bära
skörd som oss gläder och blir dig till ära,
Jesus, vår Herre.

Runt omkring Jesus finns hans folk, vi är kyrkan, dem som hör Herren till. Genom dopet och tron är vi de heliga. Vi tillhör honom. Genom Jesus förenas vi och får leva tillsammans med en stor skara från många länder, århundraden, generationer. De är Herrens trogna i alla tider.

Utmärkande för oss är att vi är Vägens folk. Vi är på vandring. Vi vandrar genom de fagra riken på jorden. Men målet är inte här på jorden. Vårt hemland är himlen. På den vägen finns hela tiden den helige Ande med, han som kallas hjälparen och tröstaren. Han hjälper oss så att det vi varit med om, det som var fint och det som var svårt, det som gav oss glädje och det som gav oss tårar får samverka till det bästa för oss. Det blir som psalmen säger: Tårarnas sådd, låt den en gång få bära skörd som oss gläder och blir dig till ära, Jesus, vår Herre.

Erfarenheterna av hjälparen den helige Ande, gör att vi vågar se fram mot att vi skall dö. Var oss i döden, med din Ande nära … Döden blir inte det sista som sägs om oss. Vi inte ensamma i dödsögonblicket. Anden är där och han hjälper oss våga tro.

att fortsättning följer.

Vi sjunger vers 5: Var oss i döden, med din Ande nära.

Du ordbrukare! Du har läst och hört denna predikan.
Vad kommer du ihåg?
Vad händer om Jesus får komma in i vår gemenskap?
Vad gör du med din syndanöd?
Hur kan vi bli lika Jesus?
Vad händer om Jesus får vara oss nära i dödsögonblicket.
Finns det någon bibelvers eller någon psalmstrof
som du vill komma ihåg och bära med dig den här veckan?

I bibelskolans skattkammare hittar du många godbitar!
Har du svårt att komma ihåg vad du hört
och tycker att det som går in genom ena örat
bara försvinner genom det andra…
sök dig då till Bibelskolans skafferier.
Där hittar du
”in genom en örat och ….”
Läs och var lycklig! Tryck på in genom ena örat så tar vi dig dit.